

Farvel, og tak for alting: Om nedskalering af konflikter i familieejerskabet sent

En af efterårets nye serier på DR hedder "Tak for ingenting" og handler om en velhavende mor, som truer med at sætte hele sin formue i en fond, inkl. overskud fra salg af børnenes lejligheder og biler. Kaos sætter ind og udfolder sig dramatisk og humoristisk i løbet af morens fødselsdags- og fondsfejring. Morens trusler om fonden er hendes sidste forsøg på at få børnene til at blive voksne og ansvarlige. Det er en sejr for det filantropiske og almennyttige, men en falliterklæring for familien og dens ejerskab.

En anden falliterklæring udfolder sig netop nu i verdenspressen og omhandler familien Beckhams familiefællesskab. Brooklyn som er den ældste søn af Victoria og David Beckham har særdeles offentligt meldt ud, at han er færdig med sin familie, både sine verdenskendte forældre og sine tre søskende. Fejden udspiller sig på sociale medier og i aviserne, hvor han deler tåkrummende grunde til at sige farvel og tak for alting til sin familie.

Formuer, bevågenhed og ansvar sætter familien under pres

Som voksent barn i en formuende familie har man mange potentielle snitflader med sin familie.

Ofte er indkomst, karriere, udviklingsmuligheder, bolig(er) og forbrug bundet op på familiens spilleregler. Alt sammen områder som voksne mennesker uden formue er selvbestemmende omkring uden at skulle vende det med forældre eller søskende. Det giver privilegier, muligheder og frihed at være en del af det formuende økosystem, men båndene kan også føles snærende. Det er her, at familiefællesskabet kommer under pres, fordi den enkelte kan få følelsen af at få frataget personlig frihed og blive fastholdt i en barnerolle.

Det kan virke som den lette løsning at flytte til Californien og skrive en bog om sin opvækst (Prins Harry), at udskamme sine forældre på sociale medier (Brooklyn Beckham) eller at råbe og skriges af sin mor som i den fiktive serie "Tak for ingenting". Men at kappe forbindelsen er langt fra en let løsning i det lange løb og det kan føre til varig sorg og ar på sjælen for alle parter.

I 2024 udkom Cand.psych. Andreas Tranberg Nikolajsen med en afhandling om intergenerationelle brud i familier. En af hans konklusioner er, at brud mellem forældre og voksne børn skyldes

konkrete begivenheder eller forskellige værdier, som f.eks. arvesager, misforståelser i hverdagen eller forventninger til hinanden, som ikke bliver italesat eller indfriet. En anden vigtig konklusion er, at brudene ikke fører til lettelse. Man oplever måske en kortvarig tilfredshed ved at have sagt fra, men begge parter står overfor en livstid af sorg og tabubelagte følelser over ikke at være lykkedes med at være en familie.

Før det kommer så vidt...

Afhandlingen konkluderer også, at initiativtager til brud oftest er de voksne børn, i nogle tilfælde tilskyndet af deres partnere eller svigerfamilie. Selv små hændelser kan udløse et ønske om at kappe båndene, hvis følelserne og misforståelserne har hobet sig op over tid. Netop derfor er det ekstremt vigtigt, at man ikke handler i affekt, men i stedet skaber afstand til situationen, søger konstruktiv sparring og undgår at give frit los til sit temperament.

Før det kommer til en Beckham-situation, bør familier, særligt i et familieejerskab, generelt arbejde bevidst og kontinuerligt med at nedskalere konflikter:

- **Sæt scenen for den svære samtale**, tag derefter udgangspunkt i objektive betragtninger og til sidst i egne oplevelser og behov
- **Anerkend den andens perspektiv** uden at skulle være helt enig
- **Afgræns emner**, der gentagne gange skaber konflikt og inddrag **en tredje, faciliterende part** før du egentlig tænker, at det er strengt nødvendigt
- **Forsøg at være så saglig og objektiv** som mulig omkring de **økonomiske beslutninger**

- **Vær opmærksom på egne triggere**, magtpositioner og behovet for at få ret. Sejrsfølelsen over at vinde slaget varer ofte kort, hvis krigen fortsætter

At arbejde koncentreret og professionelt med de svære diskussioner, bl.a. ved at inddrage neutrale mæglere, er ikke et krisetegn. Tværtimod er det rettidig omhu at tage de svære diskussioner i en fornuftig proces, så de aldrig udvikler sig til at være uden for løsningsmæssig rækkevidde og dermed katastrofale for familiefællesskabet.

Er du interesseret i, hvordan man kan arbejde konstruktivt med de svære samtaler i ejerskabet, så [kontakt os](#) gerne for en uforpligtende samtale eller læs mere [her](#).